

عنوان مقاله:

نگرشی بر هنرهای سنتی ایران با تأکید بر صنایع دستی و جایگاه آن در توسعه گردشگری پایدار

محل انتشار:

همایش ملی صنایع فرهنگی نقش آن در توسعه پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مقداد عمرانی - مربی رشته خدمات جهانگردی دانشگاه جامع علمی کاربردی

خلاصه مقاله:

هنرهای سنتی، مجموعه هنرهای اصیل، بومی و مردمی هر کشور است که ریشه های عمیق و استوار در اعتقادات و باور داشت ها، آداب، عادات، رسوم، سنن و در مجموع فرهنگ معنوی جامعه دارد. هنرهای سنتی ایران گروهی از هنرهای پر پیشینه کشورمان نظیر صنایع دستی، خط و خوشنویسی، معماری سنتی، موسیقی سنتی، نمایش های سنتی (منجمله تعزیه)، لباسهای سنتی و... را شامل می شود که هر یک برای خود جایگاه خاص و ویژه ای داشته و دارد و در طول تاریخ با تحولات و فراز و فرودهای متعددی رو بهرو بوده و در حال حاضر هم تبلور عینی فرهنگ و هنر اصیل و پر مایه ایران است. بدون شک صنایع دستی، شاخص ترین هنر سنتی ایران است ولی هر یک از دیگر هنرهای سنتی به سهم خود دارای ارزش و اعتبار خاص و ویژه ای بوده که اطلاع و آگاهی از دقایق و ظرایف آن برای همگان و به ویژه پویندگان راه هنر و فرهنگ کشورمان ضروری است. صنایع دستی یکی از مظاهر فرهنگی و هنری محسوب می شود و نظر به اینکه هر فرآورده دستی بازگو کننده خصوصیات تاریخی، اجتماعی و فرهنگی کشور محل تولید است می تواند هم عامل مهمی در شناساندن فرهنگ و تمدن به حساب آید، هم آن که موجبی برای جلب و جذب گردشگران قلمداد شود. امروزه دیگر تنها آثار تاریخی وسیله جذب توریست به ممالک در حال توسعه کهاکثرا دارای تمدنی کهن هستند، نبوده بلکه همراه آن فرآورده های دستی با طرح ها و اصالت های ویژه خود مطرح بوده و می تواند مکمل دیدنی های تاریخی هر کشور باشد، تا آنجا که در برخی از کشورها که مهد صنایع دستی هستند در کنار مراکز تولید عمده محصولات دستی، امکانات گردشگری فراهم شده تا جهانگردان ضمن اقامت در اینگونه مراکز از نزدیک با چگونگی تولید مصنوعات دست ساخته آشنا شوند. به این ترتیب ملاحظه می شود که صنایع دستی و صنعت گردشگری بر یکدیگر اثر متقابل داشته و می توانند موجبات رشد و توسعه یکدیگر را فراهم سازند.

کلمات کلیدی:

هنرهای سنتی، صنایع دستی، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/158725>

